

[Anne Grete Holmsgård]

Så vidt jeg kunne høre på hr. Løvig Simonsen, var socialdemokratiets holdning også overvejende positiv. Den var positiv til det første punkt vedrørende bygningsforbedringerne, den var positiv vedrørende landsplan-direktivet, den var positiv vedrørende forslaget om, at Christiania selv skal dække el-, vand-, gas- og renovationsudgifterne, og den var vel egentlig også positiv vedrørende bevillingerne, selv om jeg synes, hr. Løvig Simonsen måske betonede lidt for meget, at det udelukkende var et spørgsmål for landsbevillingsnævnet. Det er naturligvis et spørgsmål for landsbevillingsnævnet, men det er vel lige så klart, at landsbevillingsnævnet også gerne vil have nogle pejlestænger fra Christiansborg om, hvad man egentlig ønsker og er villig til at følge sine egne beslutninger fra 1982 op med. Jeg synes, at en af de pejlestænger kunne bestå i, at man siger: ja men det ville da være rimeligt at sige, at man giver en midlertidig bevilling, og så kan man tage den op igen efter 1 eller 2 år og se, hvordan den har fungeret. Christiania er kommet med et udspil for længst. Det er overraskende, men glædeligt blevet positivt modtaget af Københavns politi. Desværre kunne man ikke også på Københavns rådhus finde ud af at rykke lidt på fødderne og være lige så positive.

Hvad angår bygningerne og økonomien i den forbindelse, synes jeg, forsvarsministeren gav udtryk for en utrolig statisk opfattelse. Han pristalsregulerede simpelt hen de beløb, der var tale om, da Greve udarbejdede sine 3 modeller for godt og vel et år siden, og som var fra 50 mill. kr. op til 110 mill. kr. Sådan kan man godt stille det op. Men jeg mener egentlig ikke, det er rimeligt at stille det op på den måde.

Det, vi har ønsket at lægge op til, er, at man i tæt samarbejde med Christiania fra statens side udarbejder en planlægning for, hvordan området skal istandsættes. Om det kommer til at koste det ene eller det andet beløb, mener jeg egentlig er fuldstændig umuligt at sige.

Jeg har også på fornemmelsen, at grunden til, at forsvarsministeren hiver det frem, er, at han kan bruge det til at sige: ja men de penge er der ikke, og dermed er sagen i virkeligheden afgjort. Men når vi én gang har vedtaget i 1982, at det skal ske, kan man vel ikke pludselig 3 år efter bakke ud og sige: vi kan

desværre ikke finde pengene; det finder jeg i hvert tilfælde temmelig urimeligt.

Desuden findes der faktisk mange forskellige måder at gøre det på. Man kunne bruge jobskabelsesmidlerne. Man kunne også prøve at lytte til Christiania selv, der har peget på en momsforordning, hvor de momsmidler, der delvis bliver indbetalt, delvis ikke bliver indbetalt fra Christiania i dag, bliver indbetalt til en fond, som går til almennyttige formål på Christiania, og de kunne bl.a. gå til bygningsforbedringer. Det har Christiania selv offensivt peget på, og Christiania mener, at de faktisk kunne foretage disse bygningsforbedringer uden nogen synderlig statslig økonomisk støtte.

Jeg mener derfor, at der i virkeligheden ligger relativt lidt økonomi i dette. Jeg mener også, det er nødvendigt, staten går ind med økonomi, men det er ikke i den størrelsesorden, som forsvarsministeren taler om her. I øvrigt er det fuldstændigt forkert at tale om 1986-budgetterne. Man laver ikke en bygningsistandsættelse af denne størrelsesorden på ét år, og derfor bliver det højst en del af det, der kommer ind under 1986-bevillingerne.

Tilbage for socialdemokratiet som anstøds punkt stod, så vidt jeg kunne se, det, der er indeholdt under forslaget punkt 3, nemlig en bredere indsats vedrørende støtte til aktiviteter for svage grupper i Christiania. Jeg må indrømme, at jeg har svært at få ind i mit hoved, at vi ikke skulle kunne løse det problem, og at det ikke skulle være muligt at få et flertal i Folketinget for, at man giver en bredere støtte. Ret beset kan det ikke siges at være noget overvældende økonomisk problem. De mennesker, som skal have en eller anden støtte, får den støtte alligevel under en eller anden form. Dette her handler om at give dem en håndsrækning og også noget økonomi – men i virkeligheden ikke fantastisk omfattende økonomi – for at de kan føle, at de ikke fuldstændig er skubbet ud i kulden, og at man i virkeligheden lader det hele sejle.

Jeg synes også, det i den forbindelse er værd at tænke grundigt på, hvad der egentlig skete, da grønlænderne på Christiania fik private midler til nogle meget beskedne moderniseringer af køkken og bad i Stjerneski-bet. Det havde en fantastisk positiv effekt for grønlænderne på Christiania. Og det var ikke